

Dobrosława Świerczyńska

"Słownik pseudonimów, czyli "larva detracta", Edmund Jankowski,
Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/39, 255

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/III/ JANKOWSKI Edmund: Słownik pseudonimów, czyli "larva detracta". W: Dokumentacja w badaniach literackich i teatralnych. Książka zbiorowa pod red. J. Czachowskiej. IBL PAN. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 s. 149-181.

Zarys zagadnień dotyczących pseudonimów. Autor precyzuje pojęcie pseudonimu, wymienia podstawowe jego rodzaje oraz przyczyny stosowania pseudonimów, przede wszystkim na gruncie literatury polskiej. Po dokonaniu ogólnego przeglądu słowników pseudonimów za granicą i w Polsce omawia zalety i wady "Słownika pseudonimów i kryptonimów..." A. Bara /wyd. 1936-1938/ oraz innych publikacji z tego zakresu. Ostatnia część rozprawy poświęcona jest scharakteryzowaniu podstawowych założeń opracowywanego obecnie w IBL PAN słownika pseudonimów pisarzy polskich.

BP/39

D.S.

/III/ KAWECKA-GRYCZOWA Alodia: "Drukarze dawnej Polski" na tle słowników drukarzy. W: Dokumentacja w badaniach literackich i teatralnych. Wybrane problemy. Książka zbiorowa pod red. J. Czachowskiej. IBL PAN. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 s. 75-93.

Charakterystyka rozmaitego rodzaju słowników zagranicznych, poświęconych drukarstwu niemieckiemu, włoskiemu, francuskiemu, angielskiemu, belgijskiemu oraz rodzimych osiągnięć w tej dziedzinie. Autorka stwierdza, że na tle omówionych prac "Drukarze" nie są ani słownikiem sensu stricto, ani bibliografią, chociaż zawierają te dwa elementy, a w dalszych wywodach ukazuje ważniejsze cechy wyróżniające. Wydawnictwo prezentuje się jako zbiór artykułów przedstawiających dzieje poszczególnych oficyn, uzupełnionych hasłami osobowymi odnoszącymi się do postaci podrzędnych i hasłami wiodącymi, gromadzącymi ogólne dane pod nazwami miejscowości. Ten charakter informacyjny oraz alfabetyczny układ w poszczególnych tomach nadaje "Drukarzom" formę słownikową, chociaż wiele artykułów - to samoistne rozprawki monograficzne.

BP/39

Kr.K.